اصفهان امروز

روزنامه فرهنگی، اجتماعی با روش خبری - تحلیلی - اطلاع رسانی
بنیانگذار: عبدالمحمد اکبری | تاسیس: ۱۳۸۳
صاحب امتیاز: شرکت رسانه رویداد پارسی
مدیرمسئول: امیر اکبری سردبیر: سید مهدی رضوی
دوشنبه ۰۲ شهریور ۱۴۰۵ / سال بیست و دوم / دوره جدید / شماره ۵۴۶۹ | 24Agu2026

نشانی: اصفهان، میدان آزادی، خیابان دانشگاه نرسیده به حکیم نظامی، کوچه شهید مصطفی روحانی (شماره ۱۹)، پلاک ۶، ساختمان رویداد پارسی
تلفن: ۳۶۲۹۳۷۵۰-۰۳۱ (ده خط) فاکس: ۳۶۲۹۳۳۹۲ - ۰۳۱
لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز توزیع: رویداد پارسی

امتیاز در رتبه‌بندی روزنامه‌های سراسر کشور
ضریب کیفی: ۸۴/۷ رتبه آگهی: ۱

آیین نامه اخلاق حرفه ای در لینک «درباره ما» «سایت اصفهان امروز منتشر شده است.
www.esfahanemrooz.ir

عضو تعاونی مطبوعات، انجمن مدیران رسانه

@esfahanemrooz esfahanemrooz @esfahanemrooz esfahanemrooz

ابن‌سینا و معمای اصفهان؛ فراتر از یک روایت تاریخی

اصفهان امروز: اصفهان را با گنبدهای فیروزه‌ای و طنین زاینده‌رود می‌شناسند، اما در پسِ این قاب‌های آشنا، لایه‌هایی از تاریخ نهفته است که تنها با نگاهی دقیق‌تر آشکار می‌شود. در میان بافت کهن شهر، بنایی ساده و تمام‌آجری خودنمایی می‌کند؛ مکانی که دیوارهای آن اگرچه از گذر زمان نشان دارند، اما راویِ یکی از درخشان‌ترین ادوار علمی تاریخ ایران هستند.

این بنا، «مدرس ابن‌سینا»، یادگار سال‌هایی است که حکیم بزرگ جهان اسلام، ابوعلی‌سینا، اصفهان را پناهگاه اندیشه خود قرار داد. اینجا همان‌جاست که گنبدی ساده بر خشت‌های خام سایه افکنده و سکوتی عمیق، غوغایِ درس و بحثِ قرن‌های گذشته را در خود حبس کرده است. هر ترکِ نشسته بر دیوارها و هر آجرِ فرسوده در این بنا، گواهی است بر روزگاری که نبوغ سینوی در این فضا جریان داشت و شاگردان بسیاری در محضر این دانشمند بزرگ، الفبای دانش و حکمت را آموختند. امروز، پا نهادن به این فضای کوچک، نه تنها بازدید از یک بنای تاریخی، بلکه سفر به عمق روایتی است که پیوند میان «خشت» و «خرد» را به تماشا می‌گذارد؛ جایی که آجرها، گویاتر از هر سند و نوشته‌ای، از حضور جاودانه ابن‌سینا در دیار نصف‌جهان سخن می‌گویند.

حکیم و غوغایِ علم در اصفهانِ قرن چهارم

حسین مسجدی، اصفهان‌پژوه و عضو هیئت علمی دانشگاه، در نشستی علمی با اشاره به فراوانی منابع درباره زندگی ابن‌سینا سخنرانی کرد و توضیح داد که هم آثار فراوانی از این اندیشمند به‌جای مانده و هم شاگردانی مانند جوزجانی رویدادهای زندگی و اندیشه او را ثبت کرده‌اند؛ با این حال، درباره رابطه دوطرفه ابن‌سینا و اصفهان هنوز پژوهش‌های کافی انجام نشده است. او این خلأ را زمینه‌ای برای تحقیقات تازه دانست و تأکید کرد که پرسش‌های بسیاری درباره تأثیر ابن‌سینا بر اصفهان و نقش اصفهان در زندگی و اندیشه او بی‌پاسخ مانده است. به گفته مسجدی، سخن او عمدتاً بر یک‌سوم پایانی زندگی ابن‌سینا متمرکز است؛ دوره‌ای که به اعتقاد وی باید جداگانه بررسی شود. هرچند ابن‌سینا در سنین جوانی نیز آثار مهمی پدید آورد، اما سال‌های پایانی زندگی او، به‌ویژه دوره حضور در اصفهان، همچنان نیازمند بررسی دقیق‌تر است. او گفت ابن‌سینا در سال‌های پایانی به اصفهان آمد و در حکومت علاءالدوله کاکویه محیطی امن‌تر برای فعالیت علمی، پزشکی و تألیف یافت. بر اساس روایت‌ها، وی با ارسال نامه‌ای خود را به علاءالدوله معرفی کرد و سپس زمینه حضورش در اصفهان فراهم شد؛ مکانی که در منابع با نام «قلعه تبرک» از آن یاد شده است. مسجدی تأکید کرد جزئیات دقیق محل استقرار و محل برگزاری مباحثات علمی وی و علاءالدوله هنوز روشن نیست و باید در پژوهش‌های تاریخی و باستان‌شناختی آینده دنبال شود. مسجدی یکی از ویژگی‌های علاءالدوله را علاقه او به برگزاری مناظره و گفت‌وگوی علمی میان دانشمندان دانست و با اشاره به ظرفیت علمی آن دوره، مسجد جامع اصفهان را یکی از مهم‌ترین کانون‌های علمی شهر معرفی کرد و از برگزاری مجالس درس متعدد در آن سخن گفت. او یادآور شد محل دقیق بسیاری از این مجالس و حتی آثار مربوط به مدرسان و دانشمندان آن دوره هنوز مشخص نیست و باستان‌شناسی شهری می‌تواند اطلاعات تازه‌ای درباره ساختار علمی اصفهان به‌دست دهد. مسجدی سپس به روایت رویارویی ابن‌سینا با یکی از ادیبان آن دوره اشاره کرد: در مجلسی علمی، در حالی که توانایی او در حکمت مورد توجه بود، در زمینه زبان و ادبیات عربی ایرادی مطرح شد. ابن‌سینا این چالش را جدی گرفت و در مدت کوتاهی، با مطالعه اثری ادبی، رساله‌هایی به سبک‌های متفاوت ادیبان برجسته ایرانی در زبان عربی نوشت؛ رفتاری که به گفته او نشانه ویژگی فکری این دانشمند در جبران کاستی‌ها به‌جای کنار کشیدن است. مسجدی ابن‌سینا را دانشمندی چندوجهی در پزشکی، داروشناسی، فلسفه و علوم طبیعی توصیف کرد و گفت شماری از آثار مهم او از جمله «اشارات»، رساله «حی بن یقظان» و رساله‌های متعدد پزشکی و علمی با دوره حضور در اصفهان ارتباط دارد. او همچنین به روایت‌هایی درباره نقش ابن‌سینا در رویدادهای سیاسی اشاره کرد؛ از جمله تلاش او برای منصرف کردن سلطان مسعود غزنوی از کشتار مردم اصفهان با ارسال نامه‌ای ادیبانه، و روایت درمان اختلال شدید رفتاری یکی از رجال حکومتی با شیوه‌ای خاص که بعدها در ادبیات و هنر نیز بازتاب یافت. مسجدی بر روایی بودن این گزارش‌ها تأکید کرد و آنها را در چارچوب روایت‌های تاریخی زندگی ابن‌سینا مطرح دانست و خاطرنشان کرد این نمونه‌ها نشان‌دهنده نقش فراتر از دانشمند و طبیب بودن ابن‌سینا در مسائل سیاسی و اجتماعی است.

تمدن آل‌بویه و بلوغ فکری ابن‌سینا در اصفهان

اصغر منتظرالقائم، استاد تاریخ اسلام، در ادامه این نشست به تبیین جایگاه تمدنی اصفهان در دوران آل‌بویه پرداخت. او با اشاره به قدرت‌گیری سه برادر دیلمی در قرن چهارم هجری، تأکید کرد که تمدن در این دوره تنها به شهرسازی محدود نشد، بلکه با ایجاد امنیت سیاسی، توسعه اقتصادی و حمایت حاکمان از دانشمندان و وزیران فرهیخته، ساختاری پویا شکل گرفت. او با استناد به آثار عمرانی مانند مسجد جورجیر و گزارش‌های تاریخی ناصرخسرو، اصفهانِ دوران آل‌بویه را شهری با ظرفیت علمی عظیم دانست که با گسترش کتابخانه‌ها، دارالعلم‌ها و بیمارستان‌ها، بستری برای رشد علوم اسلامی، فلسفه و پزشکی فراهم کرده بود. به گفته وی، حضور انبوه دانشمندان در اصفهان در آن دوران، نشانه کانون بودن این شهر در جریان علمی گسترده ایران و عراق بود. منتظرالقائم با تمرکز بر جایگاه ابن‌سینا، اصفهان را محل رسیدن او به «بلوغ فکری» معرفی کرد. او میان آثار دوران جوانی و آثار دوران بلوغ او تمایز قائل شد و تأکید کرد: آثار سترگی همچون «شفا»، «نجات»، «قانون» و «دانشنامه علایی» در پیوند با فضای علمی اصفهان و تعامل میان میراث ایرانی و تمدن اسلامی شکل گرفتند. او همچنین به نقش اصفهان در تدوین آثار فلسفی ابن‌سینا به درخواست علاءالدوله اشاره کرد. در بخش پایانی، او به ابهام در محل دفن ابن‌سینا پرداخت؛ در حالی که روایت‌هایی از انتقال پیکر او از قبری متروکه در همدان وجود دارد، برخی گزارش‌های تاریخی نیز از اصفهان به عنوان محل احتمالی دفن وی یاد می‌کنند که بررسی دقیق‌تر منابع و شواهد تاریخی را ضروری می‌سازد.

چالش‌های باستان‌شناختی و ابهام در محل دفن ابن‌سینا

علی شجاعی اصفهانی، باستان‌شناس و عضو هیئت علمی دانشگاه هنر، در بخش سوم این نشست با تأکید بر ضرورت شناخت دقیق پیشینه تاریخی بنا پیش از هرگونه اقدام مرمتی، به بررسی هویت «مدرس ابن‌سینا» پرداخت. او خاطرنشان کرد که شناخت نادرست از سوابق یک بنا می‌تواند منجر به مرمت‌های آسیب‌زا شود؛ لذا پژوهش‌های دانشگاه هنر اصفهان بر شناسایی دقیق ویژگی‌های این بنا تمرکز یافته است. او مدرس ابن‌سینا را نمونه‌ای مهم برای مطالعات باستان‌شناسی شهری دانست و اشاره کرد: این بنا در طول تاریخ دستخوش تغییرات گسترده‌ای شده و بسیاری از سازه‌های پیرامون آن اکنون با بافت مسکونی جایگزین شده‌اند. شجاعی اصفهانی همچنین به این نکته اشاره کرد: اگرچه شواهدی از ارتباط این بنا با دوران پیش از سلجوقیان (در کنار مسجد جورجیر) وجود دارد، اما این موضوع تا زمان انجام تحقیقات جدید، تنها در حد یک فرضیه پژوهشی باقی می‌ماند. او نبود نقشه‌های دقیق و مستند را از موانع اصلی در شناخت ساختار اولیه بنا دانست. بخش اصلی سخنان او به پرسش چالش‌برانگیز «محل دفن ابن‌سینا در اصفهان» اختصاص داشت. او دو گزینه اصلی را برای محل احتمالی دفن وی مطرح کرد: نخست، خود «مدرس ابن‌سینا» و دوم، محدوده پیرامون «مسجد شیخ لطف‌الله و مدرسه خواجه ملک». او تأکید کرد: اسناد مربوط به معرفی این بنا به عنوان مدرسه یا مقبره، عمدتاً متأخر (اواخر دوره قاجار) هستند و در کنار آن‌ها، سنت‌های شفاهی نیز وجود دارند؛ اما تاکنون هیچ کاوش باستان‌شناختی مستقلی در این محدوده انجام نشده تا این روایت‌ها را تأیید یا رد کند. او با بررسی منابع تاریخی مختلف، از جمله گزارش‌های مربوط به جوزجانی، به تضاد موجود در روایت‌ها درباره محل استقرار، مرگ و دفن ابن‌سینا اشاره کرد؛ از حالی که برخی منابع از همدان سخن می‌گویند و برخی دیگر اصفهان را مطرح می‌کنند. او همچنین به روایت‌هایی درباره انتقال پیکر ابن‌سینا از همدان به اصفهان و ادعاهایی درباره مشاهده تابوتی در سردابه مدرسه خواجه نظام‌الملک اشاره کرد، اما تأکید نمود که این گزارش‌ها به دلیل غیرمستقیم بودن، سند قطعی محسوب نمی‌شوند. در نهایت، شجاعی اصفهانی تأکید کرد: عبور از روایت‌گویی به سمت پژوهش میدانی و انجام کاوش‌های باستان‌شناختی در پلاک‌های پیرامون بنا، تنها راه روشن شدن این معمای تاریخی است.

اصفهان در تاریخ ابن‌سینا، تنها یک فصل از زندگی او نبود، بلکه یکی از مهم‌ترین فصول تمدنی او بود. اگرچه اسناد و شواهد باستان‌شناختی همچنان در میان ابهام و روایت‌ها در نوسان‌اند، اما حقیقت انکارناپذیر این است که اصفهان، میهمان‌نواز خرد سینوی بود و این بنای کوچک، هنوز هم در انتظار پاسخی است تا این پیوند جاودانه را از نظر علمی بازسازی کند.

بازگشت ایده‌های هنر و صنایع‌دستی به معماری معاصر شهرها

میراث جنبش هنر و صنایع‌دستی، بیش از یک قرن پس از شکل‌گیری، بار دیگر در معماری معاصر شهرهای جهان مورد توجه قرار گرفته است؛ رویکردی که به‌جای تولید انبوه و تکرار الگوهای یکسان، بر مهارت انسانی، مصالح طبیعی، ساخت باکیفیت و پیوند بنا با فرهنگ و ویژگی‌های محل تأکید دارد.

به گزارش ایمنا، جنبش هنر و صنایع‌دستی در قرن نوزدهم و در واکنش به گسترش کارخانه‌ها و تولید انبوه شکل گرفت. متفکران این جریان معتقد بودند معماری را نمی‌توان تنها بر اساس ظاهر بنا ارزیابی کرد، بلکه کیفیت کار، نحوه تولید، مصالح، مهارت سازندگان و حتی شرایطی که بنا در آن ساخته می‌شود، بخشی از ارزش معماری است. این نگاه امروز در شرایطی دوباره اهمیت پیدا کرده است که ساخت‌وساز با مصرف گسترده مواد اولیه، انرژی و تولید پسماند همراه است. به همین دلیل، معماران بیش از گذشته به استفاده از مصالح طبیعی و محلی، افزایش عمر ساختمان‌ها، استفاده دوباره از بناهای موجود و کاهش وابستگی به تولید انبوه توجه می‌کنند؛ رویکردهایی که با تأکید جنبش هنر و صنایع‌دستی بر دوام، کیفیت و رابطه میان انسان و مصالح هم‌خوانی دارد. نکته مهم در این پروژه تنها استفاده از مصالح طبیعی نبود، بلکه فرایند ساخت نیز بخشی از ایده معماری محسوب می‌شد. بامبوها به‌صورت دستی آماده شدند و اجزای سازه به‌جای اتصال با روش‌های متداول صنعتی، با پنج هزار بست چوبی و طناب به یکدیگر متصل شدند. سقف نیز از قطعاتی ساخته شد که صنعتگران هندی آن‌ها را با استفاده از ساقه گیاه «کاروی» به‌صورت دستی بافته بودند. توجه به مکان نیز از اصول مهمی است که جنبش هنر و صنایع‌دستی به معماری امروز منتقل کرده است. این دیدگاه بر آن است که ساختمان نباید بدون توجه به اقلیم، جغرافیا، مصالح موجود و فرهنگ محلی در هر نقطه از جهان تکرار شود. معماری باید بتواند از ویژگی‌های واقعی محل خود تأثیر بگیرد و در عین حال، نیازهای زندگی معاصر را پاسخ دهد. با این حال، استفاده گسترده از صنایع‌دستی یک چالش اقتصادی نیز دارد. ساخت دستی و همکاری نزدیک با صنعتگران به زمان، نیروی انسانی و هزینه بیشتری نیاز دارد و در برخی پروژه‌های معاصر، همین ویژگی‌ها به عاملی برای افزایش قیمت و تبدیل معماری دست‌ساز به محصولی لوکس تبدیل شده است. این مسئله با یکی از اهداف اولیه جنبش هنر و صنایع‌دستی، یعنی دسترس‌پذیرتر کردن زیبایی و کیفیت برای جامعه، در تضاد قرار می‌گیرد. از این منظر، میراث هنر و صنایع‌دستی برای شهرهای امروز بیش از آنکه یک سبک معماری باشد، یک شیوه نگاه به ساختن است؛ نگاهی که می‌پرسد چه کسی ساختمان را ساخته، مصالح آن از کجا آمده، چه میزان منابع برای آن مصرف شده و بنا تا چه اندازه با فرهنگ، اقلیم و زندگی روزمره شهروندان ارتباط دارد. همین پرسش‌ها موجب شده است ایده‌هایی که زمانی در واکنش به صنعتی‌شدن شکل گرفتند، امروز در عصر بحران اقلیمی، تولید انبوه و فناوری‌های دیجیتال دوباره به یکی از موضوعات مهم معماری معاصر تبدیل شوند.

چهل‌ستون در انتظار نجات؛

چالش بودجه برای مهار ریزش سقف ایوان

مدیر پایگاه میراث جهانی چهلستون با اشاره به احتمال ریزش‌های موضعی در بخش‌هایی از سقف ایوان و بخش مقرنس‌های این بنای تاریخی، گفت: حدود ۲۰ میلیارد ریال اعتبار اضطراری برای ایجاد داربست و انجام اقدامات حفاظتی و استحکام‌بخشی این بخش‌ها درخواست شده است.

مصطفی هادی‌پور اظهار داشت: بر اساس بررسی‌های کارشناسی انجام شده، انحراف در ستون‌های چوبی ایوان چهلستون ایجاد شده و اگرچه در حال حاضر مشخص نیست این حرکت‌ها تثبیت شده یا همچنان ادامه دارد، اما موضوع نیازمند بررسی‌های مجدد و اقدامات حفاظتی است.

او افزود: هیات کارشناسی مشاور در بررسی‌های فوری خود، علاوه بر موضوع انحراف ستون‌ها، وضعیت دیوار پشتی بنا را که پیش از این نیز حرکت‌هایی داشته، مورد بررسی قرار داده و نتیجه بررسی‌ها در اختیار پایگاه قرار گرفته است.

مدیر پایگاه میراث جهانی چهلستون ادامه داد: مشاور در حال حاضر به صورت جدی روی پرونده این موضوع کار می‌کند تا ضمن جلب اعتبار مورد نیاز، نظر نهایی و کارشناسی برای تصمیم‌گیری درباره نحوه مداخله در این بخش ارائه شود. هادی‌پور با بیان اینکه موضوع وضعیت ستون‌های چوبی در نخستین جلسه شورای راهبردی چهلستون نیز مطرح شد، گفت: در این جلسه که با حضور استادان دانشگاه و اعضای شورای راهبردی برگزار شد، دیدگاه‌های متفاوتی درباره نحوه حفاظت از ستون‌ها ارائه شد و برخی استادان پیشنهاد کردند داربست موقت در اطراف این بخش ایجاد و روی آن پوشش‌های موقت، تخته‌کوبی یا توری سیمی نصب شود تا هم امکان انجام عملیات استحکام‌بخشی فراهم شود و هم قطعاتی که احتمال ریزش آن‌ها وجود دارد، در صورت سقوط حفظ و جمع‌آوری شوند.

او تصریح کرد: با توجه به اینکه برای اجرای این طرح باید حدود ۲۰۰ تا ۲۲۰ متر داربست تا ارتفاع بالای ایوان اجرا شود، برآورد اولیه کارشناسان پایگاه نشان می‌دهد این عملیات حدود ۲۰ میلیارد ریال اعتبار نیاز دارد؛ اعتباری که در حال حاضر در اختیار پایگاه نیست.

احتمال ریزش‌های موضعی در ایوان و مقرنس‌های چهل‌ستون

مدیر پایگاه میراث جهانی چهلستون با اشاره به وضعیت بخش‌هایی از سقف ایوان و مقرنس‌ها گفت: وضعیت این قسمت‌ها نیز مطلوب نیست و احتمال ریزش‌های مقطعی و موضعی وجود دارد. هادی‌پور افزود: موضوع وضعیت سقف و بخش‌های در معرض خطر طی مکاتبات رسمی به وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی اعلام شده و قسمت‌هایی که خطر بیشتری داشته‌اند نیز برای جلوگیری از حضور گردشگران مسدود شده‌اند. او بیان کرد: اقدامات استحکام‌بخشی و حفاظتی روزانه در حال انجام است اما توان مالی پایگاه برای انجام اقدامات اساسی و گسترده محدود است و اجرای برخی عملیات از جمله داربست‌بندی و حفاظت از قطعات مقرنس، نیازمند تأمین اعتبار جداگانه است.

عمده اعتبار اضطراری پس از جنگ صرف بدهی‌های سنواتی شد

مدیر پایگاه میراث جهانی چهل‌ستون همچنین به اعتبار اضطراری تخصیص یافته پس از جنگ اشاره کرد و گفت: پس از جنگ، ۶۰ میلیارد ریال اعتبار برای انجام اقدامات اضطراری به چهلستون اختصاص یافت که بخش قابل توجهی از آن برای پرداخت تعهدات و بدهی‌های سنوات گذشته مصرف شد. او افزود: از این مبلغ، حدود ۳۵ میلیارد ریال مربوط به تعهدات سنوات قبل بود که به دلیل باقی‌ماندن بدهی‌ها و ضرورت پرداخت مطالبات پیمانکاران و طرف‌های قرارداد، پرداخت شد. هادی‌پور ادامه داد: حدود ۱۵ میلیارد ریال نیز برای انجام اقدامات مطالعاتی و اجرایی در نظر گرفته شد که بخشی از آن در قالب قرارداد مطالعاتی با شرکت «عمارت خورشید» هزینه می‌شود و حدود ۱۰ میلیارد ریال به صورت امانی برای اقدامات فوری و اضطراری مورد استفاده قرار گرفته است.

خسارت ۱۵۰۰ میلیارد ریالی چهلستون تأیید شد

مدیر پایگاه میراث جهانی چهلستون درباره برآورد خسارت‌های وارد شده به این مجموعه نیز گفت: بلافاصله پس از جنگ، کارشناسان پایگاه برآوردی از خسارت‌های وارد شده به مجموعه انجام دادند که رقم آن حدود یک هزار و ۷۷۰ میلیارد ریال بود. هادی‌پور افزود: پس از آن، برای بررسی دقیق‌تر، پنج کارشناس رسمی دادگستری از استان با هماهنگی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی برای ارزیابی خسارت‌ها انتخاب شدند. او تصریح کرد: کارشناسان رسمی دادگستری پس از بررسی مجموعه، رقم خسارت را حدود یک هزار و ۵۰۰ میلیارد ریال تأیید کردند؛ بنابراین برای بازسازی و جبران کامل خسارت‌های وارد شده به چهلستون، حدود یک هزار ۵۰۰ میلیارد ریال اعتبار مورد نیاز است.

تخصیص اعتبارات ویژه منوط به پایان جنگ است

هادی‌پور گفت: اعتبار ۲۰ میلیارد ریالی برای اقدامات فوری حفاظتی و پیشگیرانه، به‌ویژه اجرای داربست و جلوگیری از ریزش‌های احتمالی است اما اعتبار یک هزار و ۵۰۰ میلیارد ریالی مربوط به بازسازی و جبران مجموعه خسارت‌های وارد شده از جنگ به بناست. او با اشاره به پیگیری‌های انجام شده از وزارت میراث فرهنگی اظهار داشت: مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی و بودجه وزارتخانه نیز اعلام کرده است که برای بناهای تاریخی که در جریان جنگ آسیب جدی دیده‌اند، از جمله کاخ چهل‌ستون، اعتبارات ویژه و کلان در نظر گرفته خواهد شد اما تخصیص این اعتبارات به شرایط کشور و بازگشت ثبات پس از جنگ منوط شده است.

فراخوان عمومی انتخاب بهره بردار (مستاجر) پارکینگ
مجتمع تجاری تفریحی اصفهان مال

شرکت سرمایه گذاری عمران و توسعه اوج سپهرپارس (سهامی خاص) در نظر دارد جهت بهره‌برداری از پارکینگ مجتمع تجاری تفریحی اصفهان مال واقع در تقاطع خیابان پاسداران - چهارراه آمادگاه، از طریق فراخوان عمومی، نسبت به شناسایی متقاضیان ذی‌صلاح بهره‌برداری پارکینگ (واگذاری به‌صورت استیجاری) مجموعه یاد شده اقدام نماید، لذا از کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط که آمادگی تأمین مالی ۱۰۰ درصدی کلیه هزینه‌های تجهیز و بهره‌برداری کامل از مجموعه یاد شده با مشخصات زیر را داشته باشند دعوت به همکاری می گردد:
مشخصات: مجموعه پارکینگ در طبقات منفی دو و منفی سه مشتمل بر تعداد حدود ۲۴۷ پارکینگ خودرو در مجتمع تجاری تفریحی اصفهان مال واقع شده است.
متقاضیان می توانند حداکثر تا پایان ساعت اداری روز دوشنبه ۱۴۰۵/۰۶/۰۹ جهت هماهنگی بازدید از پروژه به دفتر اصفهان این شرکت به نشانی عمارت وحید واقع در خیابان وحید حدفاصل خیابان محتشم کاشانی و خیابان خاقانی پلاک ۴۴۶ طبقه سوم مراجعه و ضمن ارائه درخواست کتبی از پروژه بازدید و در صورت تمایل تا پایان وقت اداری روز دوشنبه ۱۴۰۵/۰۶/۱۶ ضمن ارسال درخواست کتبی شرکت در فرآیند ارزیابی، مستندات لازم را در پاکت درب بسته تهیه و به دفتر مرکزی این شرکت به نشانی تهران، بلوار نلسون ماندلا (جردن)، خیابان دامن افشار، پلاک ۹، طبقه پنجم، واحد ۲۰، کدپستی ۱۹۶۹۷۷۶۰۹۲ ارسال نمایند.

www.esfahanemrooz.ir

فراخوان عمومی انتخاب بهره بردار (مستاجر) مجموعه تفریحی - ورزشی (شهربازی)
مجتمع تجاری تفریحی اصفهان مال

شرکت سرمایه گذاری عمران و توسعه اوج سپهرپارس (سهامی خاص) در نظر دارد جهت بهره‌برداری از مجموعه شهربازی مجتمع تجاری تفریحی اصفهان مال واقع در تقاطع خیابان پاسداران - چهارراه آمادگاه، از طریق فراخوان عمومی، نسبت به شناسایی متقاضیان ذی‌صلاح بهره‌برداری شهربازی (واگذاری به‌صورت استیجاری) مجموعه یاد شده اقدام نماید، لذا از کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط که آمادگی تأمین مالی ۱۰۰ درصدی کلیه هزینه‌های تجهیز و بهره‌برداری کامل از مجموعه یاد شده با مشخصات زیر را داشته باشند دعوت به همکاری می گردد:
مشخصات: مجموعه شهربازی به متراژ کلی ۲,۴۰۰ متر مربع به‌علاوه ۵۰۰ متر مربع انباری در طبقه منفی یک مجتمع تجاری تفریحی اصفهان مال واقع شده است. مجتمع یاد شده در زمینی به مساحت ۸,۷۰۶ متر مربع با زیربنایی بالغ بر ۴۲,۳۴۰ متر مربع احداث و دارای ۱۵۰ واحد تجاری، فودکورت، کافی شاپ، شهر بازی و پارکینگ طبقاتی می‌باشد که اغلب به مرحله بهره‌برداری رسیده اند.
متقاضیان می توانند حداکثر تا پایان ساعت اداری روز دوشنبه ۱۴۰۵/۰۶/۰۹ جهت هماهنگی بازدید از پروژه به دفتر اصفهان این شرکت به نشانی عمارت وحید واقع در خیابان وحید حدفاصل خیابان محتشم کاشانی و خیابان خاقانی پلاک ۴۴۶ طبقه‌سوم مراجعه و ضمن ارائه درخواست کتبی از پروژه بازدید و در صورت تمایل تا پایان وقت اداری روز دوشنبه ۱۴۰۵/۰۶/۱۶ ضمن ارسال درخواست کتبی شرکت در فرآیند ارزیابی، مستندات لازم را در پاکت درب بسته تهیه و به دفتر مرکزی این شرکت به نشانی: تهران، بلوار نلسون ماندلا (جردن)، خیابان دامن افشار، پلاک ۹، طبقه پنجم، واحد ۲۰، کدپستی ۱۹۶۹۷۷۶۰۹۲ ارسال نمایند.